

कपोतवर्षपतिमाः पाङ्कवृषराः । सिराः
विदोर्बतारहिताः । पिङ्गकावन्तः चरोहवायार्थं
ये मांघापुरास्तद्व्युक्ताः । ॥ १ ॥ सङ्कटनिङ्ग-
माह ।

“रूपवर्णानमग्रशिममूलमर्षं त्रयम् ।
त्वक्चर्वणं समतलं सव्यङ्गं विनिर्दिशेत् ॥”
रूपवर्णानं संरूपमावमार्गम् । समतलं अनि-
न्दम् ॥ ॥ सुखवाध्यादिकमाह ।

“त्वद्मांसजः सुखे देशे तरुखलादुपप्रवः ।
धीमतोऽभिनवः कावे सुखे वाधः सुखत्रयः ॥”
सुखे देशे मर्मरहिते । अशुपप्रवः च्वरहृत्वा-
न्वाचकाचारोचकादिरहितः । धीमतः पथ-
सेवनः । सुखे कावे हेमन्ते शिशुरे च ।

“गुणैरन्वतरेरेभिर्होतः कृच्छ्रो त्रयः स्थितः ।
सर्वैर्विहीनो विज्ञेयस्त्ववाधो निरुपक्रमः ॥”
रभिस्रस्त्राचजलादिभिः । निरुपक्रमः अशु-
यक्रौतः चिरसुषोचत इति यावत् ।

“वचामेदोऽय मज्जानं मस्तुबुद्धयः यः सवेत् ।
आगन्तुजो त्रयः सिद्धेन सिद्धेदोषसम्भवः ॥”
मस्तुबुद्धं मस्तुकाभ्यनरकहः ।

“कुहिनं विषयुष्टानां श्रोत्रिणां मधुमेदिनाम् ।
त्रयाः सङ्घे च विधन्ति येनां चापि त्रये त्रयः ॥”
अरिदमाह ।

“दृष्टान्ते चान्तराद्ये वदः श्रोताश्च ये त्रयाः ।
दृष्टान्ते बहिराद्ये भवन्त्यतश्च श्रोतणाः ।
प्राञ्चमाचयन्वाचकाचारोचकपोहिताः ।
प्रवृहपूयवधिरं त्रया ये चापि मर्मसु ।

क्रियाभिः सन्धारत्वा न विधन्ति च ये त्रयाः ।
चिकित्सुसैवे तान् वैद्यः चरन्प्राम्नाजो यशः ।
मद्यागुन्वाण्यसुमनाः पद्मचन्दनचम्पकम् ।
सगन्धा दिग्गन्धाश्च सुन्दरं वा त्रयाः स्थिताः ॥”

मर्मसु पाशुनाभिद्वयादिषु । सुमनाः जातिः ।
दिग्गन्धाः पारिजातादिगन्धाः । ॥ ॥ अथाङ्ग-
त्रयस्य विदानमाह ।

“नागाधारासुखैः शस्त्रेणाश्यागनिपातितैः ।
भवन्ति नागाहतयो त्रयांस्तान्निबोध मे ॥”
नागाधारासुखानि येनां तैः शस्त्रैः अहं चन्द्र-
खड्गमज्जङ्गममूलशरादिभिः । नागाहतयः
वदाहतयः । ता आहततीराह ।

“हिरणं भिरं तथा विहं चतं पिचितमेव च ।
हृदमाहुस्तथा बहं तेषां वल्लामि लक्ष्यम् ॥”
अथ हिरणस्य लक्ष्यमाह ।

“तिथंक् हिरणं चाजुन्वापि यो त्रयस्यायतो भवेत् ।
गान्धस्य पातनं तद्वि हिरणमिदमिधीयते ॥”
यो त्रयः तिथंक् हिरणः खड्गादिस्ततित्यंक् हिर-
णतः । अजुन्वापि अथवा खड्गादिस्ततो रक्तो
त्रयः । आयतः दौर्घः । आयत इति तिथंक्-
हिरणस्य लक्षणं विशेषणम् । गान्धस्य पातनं
गान्धस्यैकदेशस्य हिरणं पृथक्करणं वा लक्षण-
मिदमिधीयते । ॥ ॥ भिन्नमाह ।

“शक्तिशून्येखड्गमात्रविजयोऽप्येव इति ।
यत्किञ्चित् प्रसवेत्तद्वि भिन्नमिदमिधीयते ॥”

आशयः कोष्ठः । ॥ ॥ कोष्ठमेदस्य लक्ष्यमाह ।
“स्थानान्नामाचिपकानां मूलस्य रधिरस्य च ।
हृदुक्तुः कुःपुसच कोष्ठ इत्यभिधीयते ।
तस्मिन् भिन्ने रक्तपूर्वे च्वरो दाहश्च जायते ।
मूलमार्गगुहास्थयो रक्तं प्राणाश्च गच्छति ।
मूर्च्छांश्चासक्तुवाधानमभक्तच्छन्द एव च ।
विद्युन्वतसङ्घश्च खेदशवायोऽचिरकृता ।
लोहगन्धित्वासास्यस्य गात्रहोर्गन्धमेव च ।
हृदि मूलं पार्श्वयोश्च विशेषश्चाभिधीयते ॥”

तस्मिन् कोष्ठे । भिन्ने शक्त्वादिभिः । रक्तपूर्वे
कोष्ठे तस्माद्गङ्गाह्रिमात् सुतेन रक्तेन पूर्णे वा
च्वरादयो जायन्ते ॥ ॥ आमाशये पक्वाशये
च रक्तपूर्वे लक्ष्यमेदमाह ।

“आमाशयस्यै रधिरे रधिरं हृदयमपि ।
आधानमतिमानश्च मूलश्च भृशदाहकम् ।
पक्वाशयगते रक्ते रज्जा गौरवमेव च ।
अधःकाये विशेषेण श्रौतता च भवेदह ॥”
रज्जा मूलम् । गौरवं पक्वाशये । अधःकाये
नाभेरधोदेशे विशेषेण गौरवमिदमन्वयः ।
श्रौतता च भवेदह । दह नाभेरधोदेशे श्रौतता
च स्यात् । वा च याधिसभावात् ॥ ॥ विह-
माह ।

“सुखास्यशल्याभिहतं पदं गत्वाशयं विना ।
उत्तुक्तं निर्गतं वा तदिहमिति निर्दिशेत् ॥”
आशयं विना कोष्ठं विना । उत्तुक्तं अनि-
र्गतशल्यम् । निर्गतं वा निर्गतशल्यं वा ॥ ॥
वशस्यस्य त्रयस्य लक्षणमाह ।

“प्रायं सशोषं पिङ्गकायुतश्च
सुहृद्गुहः श्रोत्रितवाहनश्च ।
खड्गतं बुद्बुदतुष्टमांसं
त्रयं सशल्यं चरुचं वदन्ति ॥”
सुहृद्गुहः श्रोत्रितवाहनं यदा यदा शल्यं
चरति तदा तदा रधिरं वदति । उन्नतं
उत्थितसुखम् ॥ ॥ कोष्ठस्थितस्य शल्यस्य
लक्षणमाह ।

“त्वचोऽतीक्ष्णं शिरादीनि भित्नाङ्गं परिहृत्य
वा ।
कोष्ठे प्रतिष्ठितं शल्यं कुम्भादुक्ताशुपप्रवान् ॥”
त्वचः सन्नापि अतिक्रम्य उक्ताशुपप्रवान् आटो-
पानाहौ त्रयसुखिनाश्च पुरीषदर्शनश्च ॥ ॥
अवाधस्य कोष्ठस्य रक्तस्य पुरीषस्य लक्षण-
माह ।

“कोष्ठान्तर्जोहितं पाङ्क श्रौतपादकराननम् ।
श्रौतोक्त्वाचं रक्तनेत्रमानहश्च विवर्जयेत् ॥”
आनहं आनाहवन्तम् ॥ ॥
चतमाह ।

“नातिच्छिन्नं नातिभिन्नसुभयोर्लक्षणात्त्वितम् ।
विषमं त्रयमङ्गं यत्तत् चतं परिकीर्तितम् ॥”
नातिच्छिन्नं नातिदीर्घवातम् । नातिभिन्नं
नातिगन्भीरवातम् । उभयोश्चिन्नभिन्नयोः ।
विषमं त्रयमङ्गं यत्तत् यद्द्वयमङ्गवैषम्यकरम् ॥ ॥
पिचितमाह ।

“प्रहारपीडनाभ्यास्तु यदङ्गं पृथुतां गतम् ।
वास्थि तत् पिचितं विद्यादक्तमन्वपरिभ्रुतम् ॥”
प्रहारो सुप्ररादिना । पीडनं कपाटादिना ।
पृथुतां पिपिटताम् ॥ ॥ हृदमाह ।

“घर्षेणादिपि घातादा यदङ्गं पिगतत्वचम् ।
उत्तसावान्धितं तत्तु पृष्टमिदमिधीयते ।
घर्षेणात् कर्कशेष्टिकापाशाश्चभिन्नादिभिः ॥”
मांसशिराःकायुसन्ध्यासिममसु चतैव सामान्य
लक्षणमाह ।

“भ्रमः प्रलापः पतनं प्रभोहो
विचेष्टनं त्वाग्निरधोक्षता च ।
मस्ताङ्गता मूर्च्छनमूर्च्छं वात-
क्षीत्रा रजो वातक्षताश्च तास्ताः ।
मांसोदकाभं रधिरश्च गच्छेत्
सर्वेन्द्रियायोपरमस्तथैव ।
दशाहंघंस्त्रेण्यथ विचतेषु
सामान्यतो मर्मसु जिङ्गसुक्तम् ॥”

पतनं भ्रमो । विचेष्टनं विरहं चेष्टनं हस्त-
पादादिप्रक्षेपवादिक्तम् । मूर्च्छनं रज्जिय-
मोहः । प्रभोहो मनोमात्रमोहः । तीत्रा रजो
वातक्षताश्च तास्ताः दशापतानकादयः । रधि-
रश्च गच्छेत् मेहनमगुदास्त्राक्षीभ्यः सवेत् ।
सर्वेन्द्रियायोपरमः रज्जियाणां कार्यनाशः ॥ ॥
अथ मर्मेशिराःकायुसन्ध्यां विहातां पृथग्-
लक्षणमाह ।

“सुरेन्द्रगोपप्रतिमं प्रभूतं
रक्तं सवेत्तत्तुचयश्च वायुः ।
करोति रोगान् विविधान् यथोक्तान्
शिरासु विहास्यवा चतासु ॥”

सुरेन्द्रगोपो वार्धिकीस्थितकीटविशेषः । पीर-
बहुटी इति लोके विहम् । प्रभूतं बहु । रोगान्
शिरोऽभितापान्यताश्चकादीन् । विहासु शरा-
दिना । चतासु खड्गादिना ।

“कौजं शरीरावयवावसादः
क्रियाश्च शक्तिस्तुमुना रजश्च ।
चिराद्भवो रोहति यस्य चापि
तं ज्ञायुविहं पुरुषं वदन्ति ॥”

कौजं विहस्याङ्गस्य वक्रता । तुमुना मज्जती ।
“श्रीघातिहृद्विस्तुमुना रजश्च
वजश्चयः सर्वत एव श्लोचः ।
चतैव सन्निवचलाननेषु
स्यात् सन्निवर्णपरमश्च जिङ्गम् ॥”

सर्वत एव श्लोचः सर्वसन्धीन् स्याद्य श्लोचः ।
उपरमः नाशः ।

“चोरा रजो यस्य निशादिनेषु
सन्नासवस्थासु न चेति श्रान्तिम् ।
भिषगिपक्षिद्विदिताधंख-
स्तमस्थिविहं पुरुषं प्रवक्ति ॥”

सन्नासवस्थासु शयनासनादिकासु । विदितार्थ-
खनः शानश्लोतनम् ॥ ॥ अथ मर्मेशिरादि-
विहङ्गिजानि पृथग्भिधाय मर्मेशिरादीनां
विहातां पृथग्जिज्ञान्यतिदेशेनाह ।